

Trợ Lý Nữ Vương Là Của Tổng Giám Đốc Công Ty Bên Cạnh

Contents

Trợ Lý Nữ Vương Là Của Tổng Giám Đốc Công Ty Bên Cạnh	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	6
4. Chương 4	8
5. Chương 5	12
6. Chương 6	14
7. Chương 7: Ngoại Truyện	17

Trợ Lý Nữ Vương Là Của Tổng Giám Đốc Công Ty Bên Cạnh

Giới thiệu

Chuyển ngữ: LótThế loại: đam mỹ, ngắn, cute. Tóm lại đây là câu chuyện về chàng công bia đỡ đạn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tro-ly-nu-vuong-la-cua-tong-giam-doc-cong-ty-ben-can>

1. Chương 1

Thuộc tính của công, với trường hợp anh là nhân vật chính trong truyện đam mỹ, mạnh mẽ là yêu cầu của một chàng công tốt nhất, đẹp trai lắm tiền gì đó thì khỏi phải nói, sau đó là dịu dàng và... có phần giống một cô vợ, đúng vậy, biết nấu cơm. Nói tóm gọn lại bằng một từ thì, đó đại khái như nhân vật nam phụ điển hình trong truyện ngôn tình vậy. Sau đó thì sao, công là tổng giám đốc một công ty gia đình, chủ tịch là bố anh.

Còn thụ thì sao, chính là một nhân vật kiểu nữ vương lạnh lùng kiêu ngạo, trông cũng rất... xinh đẹp. Khả năng làm việc rất mạnh, nhưng vì thích chàng tổng giám đốc lạnh lùng đẹp trai cuồng ngạo cho nên tình nguyện hạ mình làm trợ lý cho vị tổng giám đốc ấy.

Người thụ thích chính là tổng giám đốc ý... Chính là nhân vật tổng giám đốc điển hình trong tiểu thuyết, lạnh lùng này, máu lạnh này, bị mỗi cán sẽ để công ty bán hương muối phá sản này, còn tùy hứng nữa này, mặc dù năng lực có vẻ rất đáng sợ, chính là kiểu công bạo chúa sẽ cười quyền rũ sau đó khiến bạn hết đến vỡ yết hầu mà không có ai đến cứu đó.

Nhưng mà thụ nữ vương lại thích tổng giám đốc này đây, không biết là bị dữ mắt hay là bị cận thị nặng nữa.

Còn công dụ dàng thì sao, thật ra anh cũng có người mình thích, chính là cậu đàn em của anh ý! Cậu đàn em là một thụ bình thường, bình thường đến mức chẳng có gì nổi bật hết trơn, cho nên nếu cậu chàng mà là nhân vật thụ chính, vậy cùng lắm tác giả cũng chỉ có thể miêu tả là “thụ ngọc moe” mà thôi. Có điều trong cuộc sống bình thường thì ai mà thích một cậu thụ không có đặc điểm gì nổi bật vậy chứ, công dụ dàng cũng thật sự là bị dữ mắt rồi! Có điều trên người thụ bình thường dù sao cũng phải có một hai ưu điểm để người khác thích chứ, cho nên cậu thụ bình thường này có hơi, đại loại là... tốt bụng và hăng hái đi.

Tổng giám đốc biết thụ nữ vương thích mình, có điều anh ta là người lạnh lùng kiêu ngạo, đương nhiên là coi như không để ý. Người thích tôi cũng chẳng phải mình cậu, nên cậu thích thì kệ cậu, làm tốt công việc tôi giao mới là quan trọng nhất.

Công dụ dàng vốn muốn để thụ bình thường làm việc ở công ty mình, nhưng thụ bình thường đã lập chí tự mình làm việc nên từ chối sự giúp đỡ của công dụ dàng, nói muốn tự mình tìm. Cuối cùng thì thụ bình thường tìm được một công việc, là một nhân viên nhỏ trong công ty của công tổng giám đốc.

Sau đó, một số chuyện xảy ra, cậu thụ bình thường này lúc nào cũng có chuyện, lúc nào cũng chọc phải công tổng giám đốc. Sau đó, trong thuộc tính S của công tổng giám đốc cũng có một chút thuộc tính M, thế nên để ý thụ bình thường! Đừng hỏi anh là anh ta nghĩ gì, có lẽ là thấy người này rất tốt bụng, có lẽ thấy cái món đồ ăn bình thường cậu ta làm có mùi đồ ăn mẹ nấu, có lẽ thấy cái tính thích nổi khùng của cậu ta rất đáng yêu, có lẽ thấy tinh thần nhiệt huyết của cậu ta rất hấp dẫn. Tóm lại, nhân vật nam chính trong truyện ngôn tình hoặc nhân vật công trong truyện đam mê thích nhân vật nữ chính kiểu chim sẻ hoặc nhân vật thụ bình thường như thế nào, thì tổng giám đốc ở đây cũng chính là như thế!

Cho nên mới nói, ánh mắt bọn họ rất cuộc được nuôi dưỡng kiểu gì, đầu óc nghĩ cái gì chứ.

Cho nên vào lúc này, sự kiện công dụ dàng và công tổng giám đốc trở thành tình địch đã xuất hiện rồi.

Còn thụ nữ vương thì sao, với cách làm việc lạnh lùng cao quý của mình, hoặc bởi vì công tổng giám đốc đối xử đặc biệt với thụ bình thường, nên quả thật chướng mắt cậu ta, thế là → _ → liền bới móc thụ bình thường về mặt công tác.

Lúc đầu thì thụ bình thường, vốn thần kinh vừa thô vừa to, nên không có cảm giác gì, sau này cũng dần để ý thấy không bình thường... Có phải thụ nữ vương ngứa mắt mình không.

Thế là thụ bình thường hơi ỉu rù, coi chuyện này như chuyện bất mãn với công việc, nói cho công dụ dàng nghe, muốn anh nghĩ hộ cách để có mối quan hệ tốt với đồng nghiệp. Thế là công dụ dàng nói với cậu mấy cách, cũng bắt đầu để ý thụ nữ vương... Anh từng gặp người này lúc bàn việc làm ăn với công tổng giám đốc, khả năng làm việc không tệ, cực kì không tệ, làm trợ lý thì quả thật là nhân tài không được trọng dụng. Có điều, không ngờ đó lại là người lòng dạ rắn rết như vậy, dám làm khó đàn em trong lòng anh! Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục... Thế là công dụ dàng bắt đầu tìm thụ nữ vương gây chuyện.

Thủ đoạn của công dụ dàng có hơi ngây thơ... Được rồi, rất ngây thơ! Ví dụ như, lúc trời mưa sẽ lái xe đi qua người thụ nữ vương, khiến nước bắn tung tóe vào người cậu. Hoặc là khi thụ nữ vương đến công ty anh để nói chuyện, sẽ làm khó để đủ điều, còn bắt cần đồ cà phê lên người cậu. Thụ nữ vương cắn răng chịu đựng.

Mà đồng thời, thụ bình thường cũng áp dụng đề nghị của công dụ dàng, nhưng thụ nữ vương ngứa mắt với cậu cũng chẳng phải chuyện mà mấy lời đề nghị ấy có thể hóa giải, nên vẫn tiếp tục bới móc.

Cuối cùng là sự bới móc ấy bị công tổng giám đốc nhìn thấy, lúc này công tổng giám đốc đã thích thụ bình thường rồi mà, đương nhiên sẽ không để người mình thích bị ầm ức, thế là tìm thụ nữ vương nói chuyện một chút... Được rồi, là cảnh cáo, bảo cậu cách xa thụ bình thường ra một chút. Thụ nữ vương rất khổ sở.

Mặc dù tổng giám đốc lạnh lùng với người khác nhưng đối với người mình thích cũng không tệ lắm, thế là, dưới sự tấn công dịu dàng của anh, thụ bình thường đã... rơi vào tay giặc. Tội nghiệp thay cho công dụ dàng, rõ ràng anh mới là người dịu dàng nhất. Cho nên mới nói, quả nhiên phải khác với bình thường mới tốt, trước kia công tổng giám đốc xấu xa bắt nạt thụ bình thường, sau rồi mới tốt với thụ bình thường, gây ra là hội chứng Stockholm[1]. Rơi vào tay giặc cũng không phải không được mà, huống chi công tổng giám đốc mới là một đôi với cậu, huống chi quần chúng đều thích quan sát chuyện tình chim sẻ và đại gia đẹp trai.

Thế nên, sau khi công tổng giám đốc theo đuổi được thụ bình thường, bọn họ còn ở chung nữa! Vậy là, thụ nữ vương đã hoa hoa lệ lệ thất tình!!!

Cùng thất tình còn có công dụ dàng.

Khi công dụ dàng nghe thấy cậu đàn em nói với anh rằng đã có người yêu, hơn nữa còn thích cái chàng tổng giám đốc như trong tiểu thuyết của công ty bên cạnh, thì lập tức có cảm giác như bị sét đánh!

Cậu đàn em nhìn công dụ dàng đang hóa đá, nói, đàn anh anh làm sao thế, anh sẽ không... sẽ không phải là coi thường đồng tính luyến ái chứ?

Công dụ dàng làm sao có thể nói với cậu rằng người anh yêu thâm vốn là cậu chứ, cho nên cũng chỉ có thể nói, không phải, sao anh lại kì thị đồng tính được, anh chỉ thấy quá kinh ngạc, cứ tưởng em sẽ tìm một cô gái đáng yêu chứ ha ha ha...

Đúng thế, sao công dụ dàng có thể kì thị đồng tính chứ, anh là một gay mà!

Công dụ dàng thất tình, trong lòng cực kì khó chịu, thế là giận chó đánh mèo, đi trách thụ nữ vương. Sao cậu ta không چرا được tổng giám đốc chứ, sao thích tổng giám đốc bao nhiêu năm như vậy mà còn không chiếm được người chứ, còn để anh ta chạy theo đàn em của anh nữa!

... Chuyện thụ nữ vương thích tổng giám đốc là chuyện rất nhiều người biết.

Thế là công dụ dàng thất tình, tiếp tục gây chuyện với thụ nữ vương. Lái xe đến mức bắn nước vào cả người cậu ta đã là gì, tạt cà phê vào người cậu ta đã là gì, công dụ dàng bắt đầu cướp luôn khách hàng của thụ nữ vương... Đây! Công ty hai người đi theo hai hướng hoàn toàn khác nhau đó biết chưa!

Cuối cùng thụ nữ vương cũng nhận ra là có vấn đề... Chàng tổng giám đốc hào hoa phong nhã của công ty bên cạnh hóa ra lại là dạng mặt người dạ thú à? Thế là thụ nữ vương nổi giận, giám đốc với chủ tịch cái quái gì, tạt nước vào tôi thì tôi cạo xe anh, tạt cà phê vào người tôi thì tôi tạt trà vào anh, cướp khách hàng chứ gì? Tôi cũng đi đâm chọc khách của anh, khiến vụ làm ăn của anh thất bại.

Tóm lại, bọn họ cứ vui vẻ quên đi chuyện mình thất tình như vậy đây.

- Chú thích: [1] Hội chứng Stockholm: hội chứng người bị bắt cóc yêu người bắt cóc.

2. Chương 2

Dù sao thì cứ bắt chẹt nhau như vậy cũng phải có chút tiến triển.

Một buổi trời tối, thụ nữ vương, dưới sự dẫn dắt của bạn mình, đi gay bar.

Đây là lần đầu cậu đi, không thể tránh được chuyện hơi căng thẳng, tuy nhiên bên ngoài trông cậu vẫn lạnh lùng cao quý.

Sau đó, vì không biết phòng bị người lạ nên cậu bị người ta hạ được! Dù sao thụ nữ vương vẫn là một chàng thụ rất đẹp mà, trong giới gay, cái phong cách vừa đẹp vừa thanh cao như vậy nhất định là hợp gu của cả ối người luôn.

Lúc này, bạn của cậu cũng đang chơi high, theo đuổi đàn ông rồi.

Tội nghiệp cho thụ nữ vương, thân trai tơ khó giữ... Đúng thế, thụ nữ vương vẫn là trai tơ.

Vậy là cái gã mặc áo vằn bĩ ổi kia đưa thụ nữ vương đến toilet, khi đang định XX, lại gặp công dụ dàng vừa đi nhẹ xong và đang rửa tay.

Thật ra công dụ dàng cũng chẳng chơi bởi gì, có điều bạn rủ nên không tiện từ chối, cũng muốn tìm người thử xem thế nào, nói không chừng có thể quên thụ bình thường... Đám bạn đều nói rồi, không thể thất cổ trên một cái cây, huống chi cái cây đó còn không phải của mình.

Công dụ dàng kinh ngạc nhìn thụ nữ vương bị gã bĩ ổi sầm sỡ, lại còn tỏ ra vừa muốn vừa không muốn. Gã bĩ ổi nhìn thấy công dụ dàng đang nhìn mình chằm chằm, liền lườm lại, lại thấy đối phương trông cũng không tệ, thế là nói, có muốn chơi ba người không?

Cuối cùng công dụ dàng cũng phát hiện vấn đề... Thụ nữ vương nhất định là bị người ta cho uống thứ thuốc bĩ ổi rồi! Thế là công dụ dàng cũng rất anh hùng cứu mỹ nhân, cho gã bĩ ổi kia một đấm... Công dụ dàng cũng từng tập võ, còn được đai đen gì đó nữa, một đấm này khiến gã bĩ ổi kia chảy máu như chảy nước, ngất luôn.

Không có gã bĩ ổi kia đỡ, thụ nữ vương mềm oặt đi.

Tuy bình thường công dụ dàng ngứa mắt thụ nữ vương, nhưng dù sao đó cũng là ân oán cá nhân, anh vẫn rất khâm phục khả năng của người này, lúc này đương nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn, thế là rất có tinh thần hiệp nghĩa, đưa thụ nữ vương về nhà... Anh không biết nhà thụ nữ vương ở đâu, nên chỉ có thể đưa về nhà mình.

Đến giờ công dụ dàng vẫn ở với bố mẹ, bố mẹ cũng biết anh là gay, nhưng tư tưởng họ rất cởi mở. Gay thì gay chứ, không phải có câu những chàng trai ưu tú đều là gay hay sao? Cái này chứng tỏ con tôi rất ưu tú nhé... Nay, có phải lạc quan quá rồi không vậy.

Vốn công dụ dàng cho rằng lúc này bố mẹ mình đang ra nước ngoài du lịch nên mới dám đưa người về nhà, vì như thế cũng tiện mời bác sĩ hơn.

Nhưng không ngờ rằng, khi anh đỡ người vào nhà, bố mẹ anh đã ngồi trong phòng khách, đang xem TV gì gì đó... Thế là bốn con mắt trợn trừng lên, nhìn con mình đỡ một chàng trai trông rất đẹp nhưng có vẻ không ổn lắm vào nhà. Công dụ dàng rất là xấu hổ, nhưng vẫn đưa người ta đến đặt trên giường trước rồi hăng nói, thế là nhanh chóng quyết định, đưa người vào phòng mình.

Hai cụ nhà nhìn nhau, thoáng cái... Đó là con dâu của mình sao?

Chủ tịch tổ ý, trông có vẻ là như vậy, đứa bé này anh gặp rồi, là trợ lý của tổng giám công ty XX bên cạnh chúng ta. Mặc dù chỉ là trợ lý nhưng năng lực làm việc cũng không tệ, con trai của cậu bé đó rồi hả? Ồi chao, không tệ, nếu kéo được về, tương lai công ty chúng ta sẽ phát triển rất tốt.

Phu nhân chủ tịch gạt đầu ra vẻ đồng ý, có một dấu hiệu về giúp con trai sẽ là rất không tệ.

Thế là công dụ dàng, dưới tình huống không biết gì hết, đã bị bố mẹ gán ghép thành đôi với thụ nữ vương.

Công dụ dàng đặt người xuống giường, nhìn thụ nữ vương đang đỏ ửng mặt, không hiểu vì sao lại nổi ý xấu, muốn hôn cậu ta. Nhưng lúc anh sắp hôn thì bác sĩ lại đến, làm gián đoạn rồi. Công dụ dàng có vẻ tiếc nuối... Không đúng, tiếc tiếc cái gì, sao mình phải tiếc chứ!

Bác sĩ kiểm tra cho thụ nữ vương, sau khi kiểm tra xong thì cho đơn thuốc, dặn dò công dụ dàng mấy câu, nói với anh tiếp theo phải làm thế nào, sau đó liền đi.

Công dụ dàng nhìn thụ nữ vương bình thường trở lại, thở dài một hơi, ra khỏi phòng tìm bố mẹ... Phải giải thích một chút, nếu không để bố mẹ hiểu lầm cũng không hay.

Có điều bố mẹ thật sự đã hiểu nhầm, bọn họ nhìn công dụ dàng bằng ánh mắt hơi trách móc, nói, sao con không ở trong phòng với thằng bé? À đúng rồi đứa trẻ đó bị sao vậy?

Công dụ dàng đương nhiên không thể nói là bị người ta hạ được được, thế là chỉ có thể đổi sang nói dối là bị sốt.

Sau đó phu nhân chủ tịch liền nói, khó trách mặt đỏ như vậy. Được rồi con mau đi trông chừng bé đi.

Công dụ dàng muốn giải thích gì đó, bởi có vẻ bố mẹ đã liên tưởng đến những thứ cực kì khủng khiếp, nhưng cũng không biết phải giải thích thế nào, vậy là liên tưởng thì liên tưởng, cũng chẳng thể thành thật được, liền đi vào trông thụ nữ vương.

Thụ nữ vương quả thật rất đẹp, khi ngủ, rất yên tĩnh, lông mi rất dài, vừa nhìn đã muốn sờ vào rồi, thế là công dụ dàng liền sờ soạng; miệng hồng hồng nữa, vừa nhìn đã muốn hôn, thế là công dụ dàng liền... không hôn, anh vẫn còn chút lý trí đấy.

Công dụ dàng nghĩ, khi ngủ thì vô hại như vậy, sao lúc thức lại cắn người thế chứ... Anh còn nhớ rõ hôm ấy thụ nữ vương tạt trà vào người anh là nhằm vào chỗ đũng quần mà tạt, vừa nghĩ đã đau rồi... Đó là trà nóng đấy!

Giờ cũng muộn rồi, phải tắm rồi đi ngủ, có gì mai nói sau... Công dụ dàng tắm qua một cái, chui vào chăn để ngủ. Đầu là đàn ông mà, ngủ chung cũng không sao.

Thế nên, sáng hôm sau, khi thụ nữ vương thức dậy theo đồng hồ sinh học, phát hiện mình bị công dụ dàng ôm, rất sợ hãi, lại nghĩ đến chuyện ngày hôm qua... Hình như cậu bị hạ được, thế là sắc mặt tái nhợt. Sau đó lại phát hiện mình vẫn đang mặc quần áo, trên người cũng không có chỗ nào khó chịu, thế là thầm thở dài một hơi, rồi quay sang nhìn công dụ dàng... Chẳng lẽ hôm qua mình làm anh ta?

Ngay lúc thụ nữ vương nghĩ ngợi lung tung, công dụ dàng đã dậy. Anh nhìn người đang nhìn mình là thụ nữ vương dưới ánh nắng sớm, có cảm giác đến cả sợi lông cũng rạng rỡ, thế là lên cơn động kinh, hôn thụ nữ vương một cái, nói chào buổi sáng.

Tình huống ấy nhìn kiểu gì cũng giống vợ chồng già bao nhiêu năm!

Thụ nữ vương lập tức nổi giận... Nụ hôn đầu của tôi đó!

Thế là thụ nữ vương nổi bão cho công dụ dàng một cái tát. Sau đó rời giường.

Công dụ dàng tự biết mình đuối lý, thế nên không nói gì hết...

Sau đó thụ nữ vương hỏi công dụ dàng vì sao cậu lại ở cùng anh ta, đây là đâu, hôm qua có chuyện gì xảy ra.

Công dụ dàng liền nói cho cậu biết mọi chuyện, hơn nữa còn chơi xấu, bịa rằng thụ nữ vương đã dâm dăng dán vào người mình như thế nào, bản thân đã Liễu Hạ Huệ từ chối sự quyến rũ ấy như thế nào. Thụ nữ vương nghe xong thì đỏ mặt đến tận mang tai, cuối cùng y hết quả cà chua. Công dụ dàng thấy thế, rất vui vẻ. Có điều anh đã đánh giá thấp khả năng độc miệng của thụ nữ vương, chỉ nghe thấy thụ nữ vương nói: Ha ha, đến thế mà anh không có phản ứng gì, quả nhiên là bị liệt dương rồi.

Nói xong, thụ nữ vương đi ra ngoài, không cho công dụ dàng cơ hội giải thích.

Công dụ dàng thật sự là rớt răng cũng chỉ có thể nuốt lại.

Bố mẹ công đều đã dậy, thấy thụ nữ vương đi đến, hai mắt lập tức sáng lên.

Bố mẹ nhiệt tình mời cậu ở lại ăn sáng.

Thụ nữ vương vừa lễ phép lại vừa vô tình từ chối, bố mẹ chỉ có thể tiếc nuối để cậu đi.

Sau đó liền tức giận lườm công, nhất định là mày làm con dâu bố mẹ tức giận bỏ đi, thật vô dụng.

Công tỏ vẻ mình rất vô tội mà, sao sáng sớm đã bị người đánh người lườm rồi, rõ ràng là làm chuyện tốt cơ mà! Công dụ dàng không có chỗ nào để giải tỏa bức mình, chỉ có thể chọc quả trứng luộc. Sau đó liền bị mẹ mình đập vào đầu: không được hành hạ lương thực!

Công dụ dàng rất là oan uổng.

3. Chương 3

Sau đó thì sao, vẫn là tiếp tục đâm chọc lẫn nhau.

Có điều không phải là gươm tuốt vỏ, nỏ giương dây như trước nữa, nghe những lời khích bác lẫn nhau của hai người, người ngoài trái lại còn thấy rất “ân ái”.

Thụ nữ vương vẫn khá biết ơn công dụ dàng vì đã cứu cậu ở quán rượu, nên đôi lúc thái độ cũng không tệ lắm, trái lại còn khiến công dụ dàng vốn hơi M cảm thấy không quen.

Hai người ngồi uống rượu trong quán bar, uống nhiều rồi, loa phóng thanh cũng bật lên.

Công dụ dàng chế nhạo thụ nữ vương rằng làm trợ lý bao nhiêu năm như thế, đổ bao nhiêu vốn vào như vậy, cuối cùng vẫn chẳng theo đuổi được ai.

Thụ nữ vương cười ha ha, không phải anh cũng thế à, nâng nịu cậu đàn em trong tay bao nhiêu năm, không phải cuối cùng vẫn bị người khác cướp mất sao?

Công dụ dàng nói, như nhau như nhau.

Thụ nữ vương nói chuyện này sao có thể nói là như nhau được chứ, ở chuyện của tôi thì người ta còn biết tôi thích, anh ta không thích tôi thì tôi cũng hết cách, còn anh thì sao, đến giờ đối phương vẫn không biết anh thích người ta, chỉ sợ còn chưa biết anh là đồng tính, cái này thật sự là vừa khổ vừa ngu.

Thụ nữ vương cười đầy chế nhạo, rất không nể mặt nhau.

Công dụ dàng bị nói đến ử rữ.

Thụ nữ vương tiếp tục độc miệng, bọn họ đều bảo anh dụ dàng, tôi thấy là nhu nhược mới đúng, khúm na khúm ním, đến chuyện giữ chặt người mình thích cũng không làm được, bị người khác chen vào. Tôi đây đã từng cố gắng, cũng không tiếc nuối, tuy là không cam tâm bị thua vào tay người như vậy, nhưng anh thì sao? Ha ha.

Chuyện công dụ dàng vốn muốn quên đi lại bị lôi ra như vậy đây.

Nhưng mà cũng chẳng thể nói được gì, chỉ có thể uống rượu uống rượu uống rượu.

Cho nên cuối cùng, công dụ dàng vốn giỏi uống rượu vẫn say, còn thụ nữ vương vốn không giỏi uống rượu cũng chẳng tỉnh táo lắm.

Có điều thụ nữ vương vẫn còn chút lí trí và khả năng hành động, đỡ công dụ dàng nặng muốn chết ra khỏi quán bar, đóng gói đem về nhà mình... Tuy lần trước cậu đã đến nhà công dụ dàng, có điều hiện tại đầu óc cậu rối loạn như vậy, thật sự không muốn nhớ lại, lại ngại phiền toái, thế là đưa về nhà mình.

Sau khi đưa người về, cậu cũng rất vô trách nhiệm mà vứt công dụ dàng đến ghế sa lon, đi tắm rồi về phòng mình ngủ.

Cậu thấy mình không vứt người ở quán bar đã là quan tâm giúp đỡ lắm rồi.

Thế là công dụ dàng nằm trên sa lon suốt đêm, sáng hôm sau tỉnh dậy, đau đầu vì say rượu, còn thấy như bị sái cổ... Dáng ngủ trên ghế sa lon của anh không tốt.

Chờ khi tỉnh táo lại, công dụ dàng phát hiện mình đang ở một nơi xa lạ... Phòng trọ đơn giản mộc mạc, phòng khách thì bé tẹo, giấy dán tường còn hơi mốc meo nữa. Trong góc phòng có không ít sách, lung tung hết cả, trông rất cũ.

Ngay lúc công dụ dàng đang thăm quan sát, cửa phòng ngủ mở ra, thụ nữ vương mặc bộ chiếc áo phông to cỡ XXXL bước ra ngoài.

Cổ áo phông rất lớn, có thể nhìn rất rõ vai với xương quai, khiến miệng công dụ dàng hơi khô lại.

Khi nhìn xuống, đôi chân dài mảnh khảnh, mẹ nó, siêu quyến rũ luôn.

Công dụ dàng có cảm giác mình đang bừng cháy.

Thụ nữ vương dụi dụi mắt, cuối cùng thấy công dụ dàng vẫn làm ổ trên ghế sa lon, liền hỏi, sao anh còn chưa đi?

Sau đó thì đi vào toilet, không hề mắng anh.

Công dụ dàng nhìn rồi, cái toilet đó cũng rất nhỏ.

Ôi, thật sự rất buồn xỉn.

Cuối cùng công dụ dàng vẫn làm bữa sáng cho thụ nữ vương rồi mới đi.

Vì anh tình cờ phát hiện thụ nữ vương không ăn sáng, cảm thấy như vậy rất không tốt, thế là dùng thứ nguyên liệu duy nhất trong tủ lạnh là... trứng gà, nấu cho cậu hai quả trứng luộc.

Công dụ dàng nói, không ăn sáng rất không tốt.

Thụ nữ vương nói, anh quan tâm nhiều thế làm gì.

Công dụ dàng giận, lòng tốt lại bị coi như lòng lang dạ thú, không cho tôi quan tâm chứ gì, được, tôi đi.

Thế là công dụ dàng đi luôn.

Thụ nữ vương uống sữa bò, ăn trứng luộc, nhìn công dụ dàng thờ phì phò bỏ đi như vậy, cũng thấy ban nãy mình nói quá nặng.

Có điều... Thụ nữ vương nghĩ, đàn ông đàn ang mà dễ tức giận như vậy, khó trách chẳng ai muốn.

Rồi lại tiếp tục thoải mái ăn trứng.

Khi công dụ dàng gặp lại thụ nữ vương thì cũng là mấy hôm sau, vào lúc tan tầm.

Công dụ dàng sẽ không thừa nhận là mấy ngày nay, vì hơi tức giận, nên đã trốn tránh thụ nữ vương đâu.

Công dụ dàng vừa lái xe ra khỏi gara, đã thấy thụ nữ vương bước ra khỏi tòa nhà, không biết vì sao lại xuất hiện suy nghĩ có nên cho cậu ta đi nhờ một đoạn không.

Chưa đợi anh kịp phản ứng rằng suy nghĩ này rất là M, đã thấy thụ nữ vương bị xe tông phải.

Thụ nữ vương – cậu – trên đường dành cho người đi bộ – bị một chiếc – xe đạp trẻ con – tông phải.

Cảnh này khiến công dụ dàng luôn.

Người đi đường cũng nữa.

Bạn nhỏ đi xe đạp thì sợ hãi, vì bạn đã gây tai nạn rồi. Bạn nhỏ nức nở hỏi thăm: Chú ơi chú không sao chứ? Cháu... Cháu không cố tình đâu...

Thụ nữ vương đương nhiên là không thể so đo với bạn nhỏ được, chỉ có thể ngồi xổm xuống kiểm tra vết thương của mình. Sau đó khẽ cử động một cái, phát hiện chân bị trật khớp rồi. Nghĩ lại thì, cũng chỉ có thể tự mình gọi xe đi đến bệnh viện thôi.

Công dụ dàng sau khi xong thì bước xuống xe, dù sao thụ nữ vương cũng coi như là... bạn bè, không thể coi như không nhìn thấy được.

Công dụ dàng nói với thụ nữ vương, tôi đưa cậu đi bệnh viện.

Có ô sin miễn phí, đương nhiên thụ nữ vương cũng không làm trò, nói làm phiền anh rồi, sau đó được công dụ dàng đỡ lên xe, đến bệnh viện.

Sau khi ra khỏi bệnh viện, thụ nữ vương nói lái xe đến khu XX là được rồi.

Khu XX là khu nhà của thụ nữ vương.

Công dụ dàng nhớ lại tình cảnh mấy hôm trước, cảm thấy đó không phải là nơi dành cho người ở, huống chi thụ nữ vương còn đang bị thương. Công dụ dàng dù sao cũng dụ dàng, thế là định đưa người về nhà mình dưỡng thương.

Thụ nữ vương không đồng ý lắm, dù sao mình cũng chẳng phải người tàn phế, hơn nữa quấy rầy người nhà công dụ dàng cũng không tốt.

Công dụ dàng nói tôi còn chẳng thèm để ý, cậu để ý cái gì? Bố mẹ tôi hiểu khách lắm. Cậu khách khí thế làm gì? Có coi tôi là bạn không?

Đương nhiên cậu bố mẹ tôi hiểu khách lắm là công dụ dàng nói bừa thôi.

Thụ nữ vương muốn nói chúng ta là bạn bè từ bao giờ vậy, nhưng vẫn nhịn xuống không nói. Thụ nữ vương cũng không phải là loại không biết khi nào thì nên độc miệng khi nào thì không.

Thế là thụ nữ vương nghĩ rồi nói, tôi đến nhà anh thì lấy quần áo gì mặc, cũng không tiện lắm.

Công dụ dàng muốn vỗ ngực nói là mặc của tôi đây này, có điều nhìn sự khác biệt về vóc dáng của hai người, cuối cùng vẫn không nói ra, thế là bảo, chúng ta đến nhà cậu trước, sắp xếp hành lý.

Thế là cuối cùng, thụ nữ vương chỉ có thể thỏa hiệp... Ai bảo cái bác sĩ thực tập kia bằng bó chân cậu như gói bánh chưng chứ? Cùng lắm là trật chân mà bằng như thể chân đã gãy rồi ấy.

Ở nhà công dụ dàng, thụ nữ vương được hoan nghênh rất nhiệt liệt.

Nói vậy thì hơi quá, có điều cũng chẳng khác là bao, ít nhất bố mẹ công dụ dàng rất vui. Có cảm giác mẹ chồng càng nhìn con dâu càng vừa ý vậy.

Khi nói đến chuyện vì sao thụ nữ vương lại bị thương, mẹ công oán trách nói công dụ dàng quá bất cẩn, sao lại để thụ nữ vương bị thương chứ?

Cho nên... Có phải hai cụ đã hiểu nhầm gì không? Thụ nữ vương nghĩ.

Công dụ dàng lại nghĩ, cũng chẳng phải con đi xe đạp tông cậu ta, liên quan gì đến con chứ.

Có điều anh không nói như vậy, chỉ cười ha ha vâng dạ.

Thế là bữa ăn này rất chi là kì quái.

Sau khi ăn xong, công dụ dàng lại bảo cô giúp việc trong nhà đi dọn dẹp phòng khách một chút, để thụ nữ vương vào ở. Phòng khách ở ngay cạnh phòng công dụ dàng, chăm sóc cũng tiện.

Mẹ công nhìn bố chủ tịch của công một cái, ý muốn nói, sao vẫn còn ở phòng khách?

Bố chủ tịch nhẹ nhàng lắc đầu nói, hẳn là người trẻ tuổi ngượng ngùng, chưa nghĩ ra nên nói với chúng ta thế nào, chúng ta đừng lật tẩy bọn trẻ.

Mẹ công thở dài, không phải người ta toàn bảo người trẻ tuổi nhiệt tình dăng trào sao, sao đến lúc quan trọng lại bó chân bó tay lại như vậy.

Nếu công dụ dàng biết bố mẹ mình đang ảo tưởng bọn họ như vậy, hẳn sẽ nôn ra ba lít máu mất.

4. Chương 4

Thụ nữ vương ở nhà công dụ dàng nửa tháng rồi đi.

Bố mẹ công có vẻ tiếc nuối.

Trong khoảng thời gian này, thụ nữ vương được chiêu đãi rất nhiều món ngon, người béo lên một lớp thịt. Đương nhiên, vẫn gây đến đáng giận → _ →.

Còn công dụ dàng thì sao, ngày đầu tiên thụ nữ vương dọn vào ở, đã nói với cậu, nếu không tắm được thì gọi tôi, tôi sẽ giúp cậu.

Thụ nữ vương xấu hổ đuổi anh ra ngoài.

Công dụ dàng thấy mặt thụ nữ vương đỏ như vậy, vốn chỉ có suy nghĩ giúp đỡ người khác đơn thuần lập tức cũng nghĩ đến một số chuyện trẻ em không nên nghĩ, thế là cũng đỏ mặt, mắng một tiếng chết tiệt, tôi cũng chẳng phải kẻ háo sắc.

Mười mấy ngày ở nhà công dụ dàng, ngày nào thụ nữ vương cũng được công dụ dàng đưa đưa đón đón.

Sau đó đương nhiên là sẽ bị dòm ngó.

Mọi người bí mật bàn tán rất sôi nổi:

... Vậy là thụ nữ vương ở với tổng giám đốc công ty bên cạnh?

... Cũng đúng thôi, thụ nữ vương ưu tú như vậy, tổng giám đốc công ty bên cạnh ưu tú như vậy, xứng đôi lắm.

... Vậy cũng tốt, cuối cùng thụ nữ vương cũng không chết dí trên cái cây là tổng giám đốc của chúng ta rồi, tổng giám đốc của chúng ta quá không giống người ngoài đời thực, nếu thật sự ở cùng thụ nữ vương thì 2D với 3D còn khác gì nhau nữa.

... Ôi, vì sao trai đẹp đều là gay vậy.

... Ôi, tôi cũng muốn hẹn hò...

... Ở trên là một số lời nói tích cực về thụ nữ vương ở công ty. Còn một số lời nói bậy bạ ghen tị rằng vô liêm sỉ không được gã này thì đổi sang gã khác vân vân, thụ nữ vương cũng chẳng thèm để ý, mặc cho họ nói đi.

Thụ bình thường đương nhiên cũng nghe được, thế là một hôm liền đi sớm để dòm ngó, sau đó phát hiện quả nhiên đàn anh của mình đưa đón thụ nữ vương đi làm.

Thụ bình thường bị sốc... Hóa ra đàn anh của mình cũng là gay à?

Công tổng giám đốc cương chiều véo má thụ bình thường, nói, hóa ra em không biết? Cuối cùng công tổng giám đốc vẫn không nói với thụ bình thường chuyện đàn anh cậu thích cậu. Lòng ghen của công tổng giám đốc vẫn nhiều lắm.

Thụ bình thường lắc đầu nói, không biết. Sau đó thì thích thú cười, nói, vậy cũng tốt, coi như thụ nữ vương cũng có nơi chốn tốt rồi, không cần khổ sở vì chuyện thích anh mà anh không thích lại nữa. Tin rằng nhất định đàn anh có thể khiến anh ấy hạnh phúc! Em cũng không cần lo phải tranh cướp anh với anh ấy nữa! Nói xong, thụ bình thường hôn công tổng giám đốc một cái.

Ánh mắt công tổng giám đốc nhanh chóng thay đổi, ban ngày ban mặt mà muốn động dục, véo mông thụ bình thường một cái, nói đồ tiểu yêu tinh quyến rũ này rồi bắt đầu động động chạm chạm, lần đầu tiên play trong văn phòng, tiện thể tiêu hóa bữa trưa.

Tóm gọn lại, kết quả sau mười mấy ngày sớm chiều ở chung chính là thái độ của thụ nữ vương với công dụ dàng tốt hơn nhiều, ít nhất cũng coi anh như bạn bè.

Sau khi vết thương ở chân thụ nữ vương tốt lên, công dụ dàng lấy cơ chúc mừng cậu khỏi, mời cậu đi ăn cơm.

Thụ nữ vương coi như đang đi ăn chực.

Bữa tối với ánh nến, không khí mờ ám thoải mái, bó tay là hai nhân vật chính không nghĩ gì dư thừa.

Hai người bình tĩnh ăn tối, công dụ dàng rót một chén rượu, thụ nữ vương nhướn mày, đương nhiên là nhận lấy.

Thế là rất sướng mắt, hai người lại say.

Sau đó bọn họ lại đến nhà thụ nữ vương. Tuy công dụ dàng chê nơi này nhưng vẫn cố ở qua đêm... Thật sự không muốn đi nữa!

Có điều lần này công dụ dàng không phải ám ức qua đêm trên ghế sa lon, mà là cố gắng bò được lên giường thụ nữ vương, thật đáng mừng.

Thế nên bọn họ say rượu loạn tình ư? Đáp án là... loạn có tình (dục) không có.

Công dụ dàng hôn thụ nữ vương và sờ loạn cả lên, để rất nhiều dấu hôn ở xương quai, rồi thỏa mãn ngủ thiếp đi.

Còn thụ nữ vương, vì mệt hơn anh nhiều, nên mặc anh ta lặn qua lặn lại.

Sáng hôm sau, khi làm việc, thụ nữ vương phát hiện ánh mắt các đồng nghiệp nhìn mình hơi là lạ nên đến toilet kiểm tra, liền thấy mấy vết hồng hồng trên cả, sắc mặt lập tức xấu đi.

Thụ bình thường hình như càng lúc càng lảm chuyện, lúc trưa, khi đến văn phòng tổng giám đốc để tìm tổng giám đốc cùng ăn cơm và đi ngang qua bàn làm việc của thụ nữ vương, lập tức thấy dấu đỏ trên cổ thụ nữ vương, mắt cũng tái đi, xông vào phòng tổng giám đốc là ba hoa với tổng giám đốc luôn... Chuyện động trời! Thụ nữ vương bị ăn sạch rồi à?!

Còn bên kia, công dụ dàng đương nhiên không biết vì hôm qua bản thân nổi hứng nhất thời mà hại thụ nữ vương thành trung tâm của tin đồn, còn nghĩ xem đêm nay nên đưa thụ nữ vương đi đâu ăn cơm nữa.

Sau đó, khi anh phát hiện thụ nữ vương tức giận không để ý đến mình, đã là lúc tan tầm rồi.

Công dụ dàng đến tìm thụ nữ vương để mời cùng đi ăn cơm, thụ nữ vương lạnh lùng và cao quý từ chối, nói không cần. Thái độ rất không tốt.

Công dụ dàng buồn bực, sao tên này vừa hết đối địch với mình mà giờ đã khó chịu vậy rồi?

Rồi anh nhìn thụ nữ vương chằm chằm, xem có phải hôm nay cậu ta bị quỷ nhập rồi không. Thế là đương nhiên cũng thấy chứng cứ phạm tội đêm qua anh để lại trên cổ thụ nữ vương.

Công dụ dàng chỉ vào cổ thụ nữ vương, hơi nghi ngờ, nói: Đây là...

Công dụ dàng không nhắc tới còn may, vừa nhắc đến là thụ nữ vương nổi giận, đập vào tay công dụ dàng một cái rồi bỏ đi.

Để lại mình công dụ dàng đứng nguyên đó, ngẩn người.

Lúc này, thụ bình thường đi ra, phát hiện đàn anh của mình, lại thấy cả thụ nữ vương đã đi xa, liền thông cảm nói, đàn anh, nhất định là vì đêm qua anh không dụ dàng lắm nên anh ấy mới tức giận, anh tự giải quyết cho tốt đi.

Sau đó bước lên xe của công tổng giám đốc.

Công tổng giám đốc nhìn công dụ dàng, cười quyền rũ, dường như đang nói, trông anh ngu ngốc quá, khó trách không theo đuổi được người ta.

Công dụ dàng cảm thấy rất giận dữ.

Thế là công dụ dàng và thụ nữ vương bắt đầu một cuộc chiến tranh lạnh rất khó hiểu.

Trong công ty thụ nữ vương lại có tin đồn mới... Nhất định là tổng giám đốc của công ty bên cạnh không dụ dàng lắm trong lúc ấy ấy nên mấy ngày nay thụ nữ vương mới đáng sợ như đàn bà mãn kinh, chặc chặc chặc, không ngờ đó, tổng giám đốc kia bình thường nhìn nhả nhặn như vậy, không ngờ trên giường lại là kẻ mặt người dạ thú thô bạo.

Thụ nữ vương nghe xong, sau khi hít mấy hơi thật sâu mới tỉnh táo lại, nói: Các người rảnh lắm hả, vậy mau đi chỉnh lại mấy báo cáo này đi. Nói xong liền bỏ đi, rất giống nữ vương.

Mấy đồng nghiệp vừa nói linh tinh lập tức nước mắt giàn dụa, ai bảo lảm mồm cơ, hu hu hu thế này phải làm thêm mấy tiếng đây hu hu, nhưng mà người ta thật sự rất muốn bàn tán mà hu hu...

Chiến tranh lạnh biến chuyển là vì thụ nữ vương lại khổ sở vào viện.

Vì thụ nữ vương không có thói quen ăn sáng nên cậu thiếu máu rồi tụt huyết áp, sau đó, không phụ sự mong đợi của mọi người, ngất xỉu luôn, rồi thì được đưa đến bệnh viện.

Thật ra nếu chỉ ngứa xỉu thì còn tốt, ăn ít đường uống ít thuốc điều trị một chút là OK, nhưng lúc thụ nữ vương ngứa cũng không phải là kiểu “ôi tôi sắp ngứa” rồi yếu ớt vịn gối ngã xuống, mà là “rầm” một tiếng, đầu đập vào bàn, bị rách da, chảy rất rất nhiều máu!... Khi thụ bình thường gọi cho công dụ dàng thì đã miêu tả vậy đây.

Công dụ dàng cũng không kịp chế nhạo rằng cậu ta ngứa thì em gọi cho anh làm gì anh cũng chẳng là gì của cậu ta hết, đã thốt lên đó là viện nào.

Sau đó công dụ dàng vội chạy đến bệnh viện, vọt vào phòng, liền thấy thụ nữ vương quần một lớp băng trên đầu, mắt nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch, công dụ dàng lập tức thấy đau lòng... Lần trước sống ở nhà anh còn được nuôi thêm chút thịt, giờ mất hết rồi!

Công tổng giám đốc và thụ bình thường bước ra khỏi phòng bệnh, trả không gian lại cho công dụ dàng.

Công dụ dàng run rẩy vuốt ve khuôn mặt thụ nữ vương, thở dài, sao lại bất cẩn vậy chứ, sao lại chà đạp bản thân như vậy?

Cứ như thế thụ nữ vương tự sát, giờ hai người đang trình diễn màn sinh ly tử biệt, tình yêu đau đớn trong phim bi kịch vậy.

Khi thụ nữ vương tỉnh lại, trời đã tối rồi, sau đó cậu phát hiện công dụ dàng đang ngồi bên cạnh.

Thụ nữ vương hỏi, sao anh lại ở đây.

Công dụ dàng đáp, cậu ngứa ở công ty, rồi bị đập đầu, nên được đưa đến bệnh viện... Cho nên tôi ở lại trông.

Thụ nữ vương nói, à.

Có lẽ là vừa tỉnh lại nên đầu óc vẫn rối, thụ nữ vương cũng không hỏi tiếp.

Rồi thụ nữ vương nói tôi đói.

Công dụ dàng nói, tôi đi mua, cậu muốn ăn gì?

Thụ nữ vương cũng không kén ăn lắm, nói tùy anh.

Công dụ dàng gọi bác sĩ đến kiểm tra, tự mình ra ngoài mua cháo, cháo trắng, còn có canh sườn.

Thụ nữ vương nói: ... Không có ớt à?

Công dụ dàng bảo, bệnh cậu còn chưa khỏi đâu, ăn ớt iếc gì?

Thụ nữ vương bĩu môi, không nói gì.

Ăn xong, thụ nữ vương mới nhớ ra: Anh ăn chưa?

Công dụ dàng bảo, biết chắc cậu sẽ quên tôi mà, yên tâm đi, tôi mua hộp cơm rồi. Nói xong liền lôi ra một hộp cơm có rất nhiều thịt. Thụ nữ vương thấy thế, có phần tức giận rằng nghiêng lợi.

Thụ nữ vương ở trong viện suốt đêm, sáng hôm sau là ra viện, vì cũng chẳng phải vết thương gì nghiêm trọng.

Công dụ dàng vẫn không yên tâm lắm, liền bảo thụ nữ vương đến nhà anh.

Nhưng thụ nữ vương từ chối, cậu bảo lần này chân tay tôi đầy đủ hết, không cần ai giúp.

Công dụ dàng hết cách, rồi lại nghĩ nguyên nhân thụ ngứa xỉu chính là không ăn sáng, liền quyết định sáng nào cũng đến đưa bữa sáng cho thụ.

Thế là hôm sau, cuối tuần mà bảy giờ sáng thụ nữ vương đã bị tiếng chuông cửa đánh thức, cực kì cáu giận.

Cậu khó chịu mở cửa ra, phát hiện công dụ dàng đang cười cười đứng trước cửa.

Thụ nữ vương nhìn sao cũng thấy khuôn mặt tươi cười đó là khuôn mặt tự hào vì phá hoại được giấc ngủ của cậu.

Có điều tục ngữ có câu, đánh không đánh người đang cười, huống chi người đang cười ấy là người đến đưa bữa sáng cho mình, thụ nữ vương liền cho người ta vào nhà, bản thân thì vào toilet rửa mặt.

Công dụ dàng đem hai phần bữa sáng đến, nói là muốn cùng ăn sáng với thụ nữ vương, thụ nữ vương liền chế nhạo, cuối tuần mà còn dậy sớm như vậy, thật sự là rảnh đến phát sợ.

Công dụ dàng đã quen với sự độc miệng của thụ nữ vương, tự nói với mình rằng do cậu ta ngược nên mới nói thế thôi, rồi nhún vai tỏ vẻ tôi đây là người rộng lượng, không so đo với sự phỉ báng của kẻ tiểu nhân. Thụ nữ vương lườm anh một cái, cũng tỏ vẻ tôi đây cũng lười so đo với cái tính tưởng bở của anh.

Sau đó công dụ dàng cứ mặc kệ mưa gió, đến để đưa bữa sáng như vậy, quan hệ hai người cũng càng lúc càng mờ ám.

Ví dụ như thỉnh thoảng hai người sẽ đến gay bar uống rượu, vì không muốn bị người khác quấy rối, liền giả làm tình nhân.

Dù gì thì hôn một cái cũng chẳng sao, nên đôi khi, gặp phải những chuyện khó tin nổi, công dụ dàng liền quay sang hôn thụ nữ vương luôn.

Lúc đầu thụ nữ vương cũng không thích lắm, sau này hôn nhiều, cũng mặc kệ.

Thế là nụ hôn lướt đơn thuần của công dụ dàng liền biến thành hôn lưỡi!

Sau khi công dụ dàng hôn lưỡi xong thì bày tỏ, cảm giác rất không tệ.

Thụ nữ vương mắng một câu fuck, thầm nghĩ sao tìm mình lại đập nhanh vậy chứ!

5. Chương 5

Theo lý thuyết thì hai người đang ở giai đoạn chưa phải tình yêu đã trên tình bạn rồi, dù sao cũng nên có một phát súng để xúc tiến tình cảm, cho nên phát súng đó đã lén la lén lút bắn ra.

Thụ nữ vương và công dụ dàng uống rượu, ngà ngà say. Sau đó thụ nữ vương lại bắt đầu độc miệng, nói, chưa bao giờ thấy anh đi tìm người, chắc không phải chuyện đó bất lực chứ.

Là đàn ông, sao có thể dễ dàng tha thứ cho chuyện bị người ta nói là bất lực?

Công dụ dàng cũng hiếm khi được một lần độc miệng, nói, không phải cậu cũng không tìm à? Không phải là trai tơ chứ.

Tuy rằng... thụ nữ vương thật sự là trai tơ, có điều chuyện lớn vậy rồi mà vẫn là trai tơ mất mặt lắm biết chưa, liền tóm lấy cổ áo công dụ dàng, lại gần nói, tôi có phải trai tơ hay không thì chẳng phải anh thử là biết sao?

Ý muốn nói rằng kĩ thuật của tôi rất tốt, sẽ khiến anh thoải mái! Còn về phần chứng cứ xác minh à? Cậu nhún vai, ít nhất thì kĩ thuật quay tay không tệ.

Công dụ dàng nghe xong, liền hôn thụ nữ vương một cái, nói ai sợ ai chứ, đến lúc đó ai cho ai thoải mái còn chưa biết được đâu.

Thế là hai người cứ bám lấy nhau như vậy, đi thuê phòng như vậy... Dưới tình huống mà không phải không thể không làm.

Sau đó là tắm rửa, hôn hít, dạo đầu.

Bao cao su và thuốc bôi trơn thì mua trên đường đến. Chủ cửa tiệm kia rất biết buôn bán, mở tiệm bán đồ chơi người lớn ở ngay cạnh quán gay bar, lúc thấy hai người công thụ bước vào, mắt sáng rực lên... Gặp dê béo rồi!

Sức của thụ nữ vương không bằng công dụ dàng, nhanh chóng bị công dụ dàng đè xuống.

Trên thực tế, cậu bị màn dạo đầu của công dụ dàng khiến cả người mềm nhũn, muốn cử động cũng chẳng có nhiều sức để động... Dù sao cũng là trai tơ mà.

Công dụ dàng càng làm càng có cảm giác, cơ thể thụ nữ vương thật sự rất hợp với mình, mấy phản ứng ngược ngược cũng rất đáng yêu nữa.

Công dụ dàng cảm thấy mình sắp không chịu được, thế là mở rộng bên dưới, rồi đeo bao, thật sự không hề phù hợp với cái đặt nhân vật của anh gì hết.

Sau đó, lúc mới tiến vào, thụ nữ vương đã đau đến không chịu được... Khó trách lúc ấy thằng khốn này mua bao cỡ to thế! Lúc ấy bản thân còn cười nhạo anh ta rằng lỗ không đeo vừa rồi rút ra thì sao, thật sự là tự làm tự chịu mà.

Thụ nữ vương sợ đau, lúc này đã chảy hết cả nước mắt ra, giã dụa nói không làm nữa, vứt hết những cái gọi là kiêu ngạo khí phách của nữ vương đi, trở thành y hết một thụ yếu đuối.

Có điều sao có thể không làm chứ?! Cứ cho là tác giả đồng ý thì độc giả cũng không đồng ý đâu!

Huống chi lúc này công dụ dàng đã là tên đã lên cung, lúc này anh đã bị quỷ nhập vào, chẳng còn dụ dàng nữa rồi. Công dụ dàng ngăn cánh tay đang giã dụa của thụ nữ vương lại, cúi xuống hôn thụ nữ vương, phân tán sự chú ý của cậu. Sau đó, khi thụ nữ vương dần bình tĩnh lại, liền chuyển động cơ thể, đi vào, tiếng hét thảm thiết đã bị nuốt vào bằng nụ hôn của hai người... Thụ nữ vương chỉ kịp kêu đau một tiếng. Công dụ dàng lấy làm may vì chưa đưa lưỡi vào, nếu không không biết có bị cắn đứt không nữa.

Công dụ dàng chờ thụ nữ vương quen dần rồi mới từ từ chuyển động, trong sự thô bạo lại có một ít dụ dàng, thụ nữ vương cũng dần thấy hơi sung sướng.

Sau khi giải tỏa một lần, hai người một nằm sấp một nằm ngửa, nghỉ ngơi một lát, cảm nhận dư âm, sau đó công dụ dàng lại rục rịch... Kiên nhẫn quá lâu mà, ăn xong vẫn còn thèm, tóm lại là có đủ lý do.

Công dụ dàng ôm thụ nữ vương, từ từ hôn hít, có cảm giác như là vuốt ve an ủi.

Còn thụ nữ vương cũng đang đắm chìm trong sự xúc động vì cuối cùng cũng không còn là trai tơ nữa, mặc kệ công dụ dàng liếm láp người mình.

Thế là, chờ khi cậu tỉnh táo lại và phát hiện công dụ dàng lại giờ sủng cướp thành thì cũng đã muộn rồi...

Hậu quả của việc phóng túng chính là ngủ quên.

Công dụ dàng ngủ đến hơn tám giờ mới tỉnh, còn thụ nữ vương thì hơn chín giờ.

Tóm lại là đã quá giờ làm việc từ lâu, muộn chắc rồi.

Thế nên trốn việc luôn thôi!

Đám lăm mồm ở công ty thụ nữ vương nhao nhao suy đoán, nhất định là thụ nữ vương bị công dụ dàng làm đến mức không thể xuống được giường rồi!

→ _ → đoán chuẩn thật.

Thụ nữ vương thật sự không xuống giường được, vì công dụ dàng phát hiện cậu hơi sốt.

Thụ nữ vương hơi giận dữ, mặc kệ công dụ dàng, vì tối qua công dụ dàng làm cậu ba lần!

Cái gì? Bạn nói ba lần không coi là nhiều, một đêm bảy lần mới là phải lẽ? Bạn thử bắn bảy lần mà xem, cuối cùng có chết vì kiệt sức không! Ba lần, cho dù “không nhiều lắm”, nhưng đối với một cậu trai tơ thì cũng không tính là ít đâu! Mặc dù cuối cùng thụ nữ vương có hơi hưởng thụ, lúc bị chọc vào tuyến tiền liệt, khoái cảm chạy dọc toàn thân gì đó, có điều làm sao có thể quên hết sự đau đớn lúc trước chứ?

Thế là thụ nữ vương kiêu ngạo, định lừa công dụ dàng một lúc... Bạn xác định không phải ngược ngược sao?

Công dụ dàng ở khách sạn chăm sóc thụ nữ vương suốt ngày, chờ cậu hết sốt mới đưa người về nhà, sau đó đơn giản... ngược ngược dặn dò người ta chú ý nghỉ ngơi.

Thụ nữ vương hừ một tiếng.

Trong lúc chăm sóc người ta, công dụ dàng có ra ngoài gọi cho công tổng giám đốc một cú điện thoại, để xin nghỉ cho thụ nữ vương đó.

Công tổng giám đốc xấu xa chế nhạo, sao rồi? Kịch liệt quá làm người ta ngất đi rồi hả? Không ngờ đó.

Công dụ dàng cúp máy luôn.

Nhưng vừa cúp, công tổng giám đốc đã gọi đến. Anh ta nói: Cậu ta là nhân viên của tôi, nên nếu anh như thế với cậu ta... Tự anh xem xem phải giải quyết thế nào.

Như thế nào với cậu ta? Không tốt với cậu ta? Tôi cũng sắp đủ hai tư hiểu rồi! Ăn xong bỏ chạy? Tôi còn chưa chạy đâu! Bội tình bạc nghĩa? Tôi còn chưa bắt đầu nữa là! Công dụ dàng tức giận trong lòng, nói một câu rất kì quái: Cậu ấy không phải chỉ là trợ lý của anh sao, anh để ý vậy à?

Ý là lúc trước khi người ta theo đuổi anh, anh không coi là gì, giờ người ta tốt với tôi, anh lại bảo vệ cái gì.

Cũng không biết câu đó sắc mùi ghen tuông cỡ nào.

Công tổng giám đốc nói, dù chỉ là trợ lý, nhưng tôi rất để ý cậu ta, khả năng làm việc rất tốt, là nhân tài hiếm có, cậu ta rèn luyện thêm một thời gian nữa, tôi sẽ cho cậu ta tăng chức tăng lương, cảnh cáo anh đấy, đừng cướp người của tôi.

Công dụ dàng nói, giờ cậu ấy là của tôi!

Công tổng giám đốc tiếp tục cười xấu xa, nói: Nói thế cũng phải do cậu ta thừa nhận chứ.

Công dụ dàng cáu, tắt máy luôn.

Thế nên mới nói, tổng giám đốc xấu xa gì đó, đôi khi khiến người ta cực kì căm ghét.

6. Chương 6

Sau khi hai người có quan hệ về thể xác, thái độ đã thay đổi rất kì diệu.

Thụ nữ vương đột nhiên trở nên lạnh nhạt, có điều công dụ dàng cho rằng đó là ngưng ngừng.

Còn công dụ dàng, lại có có xu hướng thành công chuyên trợ cấp. Mặc dù, nếu nói về mặt kinh tế, trợ cấp không phải cái gì vẻ vang, nhưng sáng nào công dụ dàng cũng vẫn đưa cơm đến, tối nào cũng mời ăn cơm rồi đưa về nhà gì gì đó, đồ ngu cũng nhận ra anh đang theo đuổi người ta!

Vậy nên, đúng, công dụ dàng đang theo đuổi thụ nữ vương.

Làm chuyện đó với người xa lạ một lần thì có thể nói là tình một đêm dễ hợp dễ tan giang hồ không gặp, có điều thụ nữ vương cũng không phải người xa lạ, ăn xong chùi mép chẳng phải là sẽ mất một người bạn sao? Mà nếu bảo rằng coi như chưa từng xảy ra chuyện gì hết, công dụ dàng lại thấy mình không làm được, thái độ của thụ nữ vương cũng nói rõ là cậu ấy không làm được. Huống chi hiện tại mình với người ta cũng có ấn tượng tốt, nhớ ngày đó, thụ nữ vương bảo mình nhu nhược, không biết giành giật nên mới khiến cậu đàn em bị người khác cướp mất, hiện tại đã buông được cậu đàn em để thích thụ nữ vương, mỗi lần ngã là một lần khôn, ít nhất cũng phải học cách giành giật, nếu không sẽ lại để cậu ấy cười nhạo mất.

Công dụ dàng quyết định thay đổi hành động.

Còn thụ nữ vương mấy ngày nay bắt đầu cư xử lạnh nhạt, vì cậu thật sự không thể giả như không có chuyện gì, tiếp tục cười cười nói nói với người đàn ông đã khỏa thân rồi làm mình khốc lốc được. Có lẽ là ngưng ngừng có lẽ là kiêu ngạo, tóm lại tâm tình nhất định có sự thay đổi.

Sau đó, công dụ dàng không hề tức giận với thái độ ấy của cậu, trái lại còn thân thiết tới gần hơn, thụ nữ vương nghĩ lại thái độ của mình, cảm thấy quá để ý quá làm trò rồi, chẳng giống đàn ông gì hết, cũng chỉ là

làm một lần thôi mà, có sao chứ, ai bảo bạn bè thì không thể giải tỏa cho nhau, thế là thụ nữ vương bình tĩnh lại, thoải mái đón nhận các hành động ân cần của công dụ dàng.

Công dụ dàng thấy thời cơ hãn cũng đến rồi, một buổi sáng, khi đưa thụ nữ vương đến công ty, lúc thụ nữ vương sắp xuống xe, anh kéo thụ nữ vương lại, hôn cậu một cái.

Thụ nữ vương sững sờ, tuy bọn họ từng hôn nhau rồi nhưng đây là lần đầu hôn ở hoàn cảnh bình thường như vậy, thằng khốn này có ý gì đây?

Công dụ dàng nhìn thụ nữ vương sững sờ vì bị mình hôn, thấy rất đáng yêu, thân mật véo mũi thụ nữ vương, nói, mau xuống xe đi, nếu không sẽ muộn đó.

Thụ nữ vương đỏ mặt vì được dỗ dành, mở cửa xe bỏ chạy.

Những đồng nghiệp đang đi vào công ty thấy cảnh thụ nữ vương xấu hổ, lại thấy xe công dụ dàng, nghĩ thầm, bảnh mắt ra đã ân ân ái ái cái gì, muốn chết à!

Sau đó, sáng sớm và tối nào cũng vậy, trước khi thụ nữ vương xuống xe đều sẽ bị công dụ dàng giữ lại hôn một cái. Lúc nào thì cũng khá đơn thuần, kiểu hôn lướt một cái là được rồi, thỉnh thoảng thè lưỡi ra liếm mấy cái, thụ nữ vương cũng sắp quen với chuyện đó. Nhưng một buổi tối, khi thụ nữ vương cho rằng công dụ dàng cúi xuống hôn lướt một cái là có thể đi, công dụ dàng lại bất ngờ hôn sâu.

Thụ nữ vương bị nụ hôn của anh làm cho hơi thở dồn dập, sau đó lại thấy một bàn tay chui vào quần áo mình, đang vuốt ve eo mình.

... Gã này nhất định là cố tình!

Vì eo của thụ nữ vương rất nhạy cảm, lúc bị sàm sờ sẽ không kìm được mà muốn trốn về phía sau, nhưng đằng sau lại là chỗ dựa của ghế, thật sự không còn nơi nào để trốn nữa, thế là chỉ có thể uốn qua uốn lại, trốn bàn tay của đồ háo sắc kia.

Cuối cùng, thụ nữ vương không chịu được nữa, rên lên, giơ tay ra muốn túm lấy tay công dụ dàng, ngăn hành động của anh lại.

Không ngờ sau khi công dụ dàng rút tay ra khỏi lớp quần áo thì lại túm lấy tay cậu, kéo xuống đũng quần mình, đè vật đang cứng lên kia, tay còn lại cũng đồng thời hạ ghế lái phụ xuống.

Công dụ dàng ngừng hôn, ngẩng lên nhìn xuống thụ nữ vương, ánh mắt sáng ngời, ham muốn xâm lược rất rõ ràng.

Thụ nữ vương bị anh nhìn đến chết khiếp.

Sau đó, công dụ dàng thở dài, buông tay thụ nữ vương ra, đè lên người thụ nữ vương như thể đã nản lòng, vùi đầu vào cổ cậu, nói bằng giọng buồn bực, do anh sốt ruột quá, xin lỗi em.

Thụ nữ vương bị bên dưới anh ta chọc vào, cũng chẳng dễ chịu gì lắm.

Sau đó, có lẽ là vì cảnh đêm quá tốt đẹp, có lẽ là công dụ dàng quá đáng thương, cũng có lẽ là thụ nữ vương quá mềm lòng... Thụ nữ vương cương quyết cầm lấy bên dưới của công dụ dàng, bắt đầu chuyển động. Động tác ấy hơi thô lỗ như thể đang giận dỗi.

Công dụ dàng hít một hơi khí lạnh, hơi thở dồn dập, cũng không dám làm gì thừa thãi, chỉ có thể ôm cổ thụ nữ vương, nhẹ nhàng liếm.

Thụ nữ vương đẩy mạnh công dụ dàng ra, nói, anh đừng rảnh rồi.

Lúc này công dụ dàng mới phát hiện, thụ nữ vương cũng có phản ứng rồi.

Công dụ dàng nghĩ, có vẻ em cũng chẳng thờ ơ gì cho cam.

Sau đó anh lại có cảm giác mình cần làm gì đó để đáp lại. Thế là công dụ dàng liền đứng dậy, cởi thắt lưng và quần thụ nữ vương ra, thổi cho thụ nữ vương.

Đây là lần đầu tiên thụ nữ vương được thổi, nghe cậu phát ra âm thanh như tiếng mèo kêu trong truyền thuyết, bên dưới của thụ nữ vương càng cứng hơn.

Rồi thụ nữ vương bắn, bắn lên mặt công dụ dàng.

Công dụ dàng lấy khăn tay ra, vừa lau vừa cười nói, mấy ngày nay em không giải quyết hả.

Thụ nữ vương mặc kệ anh ta.

Công dụ dàng sắp lại kéo lấy tay thụ nữ vương nói, em dễ chịu rồi, nên tiếp tục giúp anh đi chứ.

Thụ nữ vương chỉ còn cách cam chịu, bắt đầu động tác tay. Có qua có lại mà.

Sau này, hai người dường như hiểu nhau hơn, lúc hôn cũng không hoàn toàn là một mình công dụ dàng chủ động nữa, lúc tâm trạng thụ nữ vương tốt đẹp cũng sẽ hôn trả lại. Công dụ dàng thấy được cổ vũ rất nhiều, quả nhiên là cố gắng giành giật luôn có lợi.

Quan hệ hai người như một lớp cửa giấy, dường như chỉ chọc nhẹ một cái là rách liền. Có điều hai bên không ai nhiều lời, cửa giấy vẫn được dán rất chặt.

Công dụ dàng nghĩ, nếu mình đã chủ động rồi, ngại gì không đi nốt bước còn lại. Thế là lập kế hoạch, cuối tuần liền đưa thụ nữ vương ra vùng ngoại ô thành phố chơi. Nơi non xanh nước biếc là nơi thích hợp nhất để thư giãn, cũng dễ làm người ta xúc động nhất.

Sau đó, trong khu rừng, công dụ dàng tỏ tình với thụ nữ vương.

Cũng không phải những lời tình cảm đơn thuần gì, công dụ dàng nói, chúng ta sống chung nhé.

Thụ nữ vương ngấm phong cảnh xung quanh. Mãi rất lâu về sau, lâu đến mức mà công dụ dàng cho rằng cậu đang dùng sự im lặng để từ chối, thụ nữ vương mới đáp một tiếng: Ừ.

Giọng nói rất nhẹ, nếu không phải công dụ dàng vẫn nín thở chú ý, chỉ sợ sẽ không nghe thấy được.

Công dụ dàng rất vui, đường cong trên miệng lớn dần, không che được sự sung sướng trong lòng, mà anh cũng chẳng thèm che giấu.

Suốt cả quá trình, thụ nữ vương vẫn không nhìn anh, vì nghĩ bằng đầu gối cũng biết nhất định giờ anh ta rất phấn, có điều hơi nghĩ đến bộ dạng anh ta lúc này, cậu cũng không nén được nụ cười.

Sau đó thì bọn họ sống chung.

Công dụ dàng chê nhà thụ nữ vương cũ kĩ không thoải mái vân vân, thụ nữ vương không muốn ở nhà công dụ dàng, quấy rầy hai cụ, hoặc nên nói là cậu còn chưa muốn đối diện với ánh mắt như nhìn con dâu của bố mẹ công, nên công tìm một căn hộ khác. Bố mẹ công cảm thán, đúng là con lớn không giữ được, nghe xong, đầu công dụ dàng xuất hiện hai vạch đen.

Công dụ dàng có cảm giác như đã cưới vợ, tinh thần thoải mái vì có chuyện vui, vốn đối xử với nhân viên không tệ, giờ lại càng hiền hòa hơn.

Sau đó, như công tổng giám đốc đã nói, tuy thụ nữ vương vẫn làm trợ lý nhưng quyền lực tăng lên không ít, tiền lương cũng hơn trước rất nhiều, có điều chuyện này đồng nghĩa với việc công việc nặng hơn, nhiều khi còn phải tăng ca.

Công dụ dàng cảm thấy hơi đau xót, vì không thể hoang dâm vô độ với thụ nữ vương được rồi.

Có điều dù công việc của thụ nữ vương không nhiều thì cũng sẽ chẳng đồng ý hoang dâm vô độ với công dụ dàng đâu, đến giờ cậu vẫn còn chút khúc mắc với gã công dụ dàng, nên cũng chỉ dám để công dụ dàng hơi phóng túng một chút vào dịp cuối tuần mà thôi.

Tóm lại, cuộc sống rất êm đềm và hạnh phúc... Công dụ dàng và thụ nữ vương rất hạnh phúc, công tổng giám đốc và thụ bình thường cũng rất hạnh phúc, thế nên không cần nhiều sóng gió nữa, HE thôi.

7. Chương 7: Ngoại Truyện

Sau khi công dụ dàng và thụ nữ vương sống chung, hai người vẫn chưa từng nói với nhau những câu bày tỏ kiểu em thích anh hay anh yêu em vân vân.

Có lẽ công dụ dàng thấy mối quan hệ hai người không cần những lời nói làm trò như vậy để gắn bó. Còn thụ nữ vương chắc là không thêm nói, chỉ biết dùng hành động để bày tỏ, giống như lúc trước cậu thích công tổng giám đốc cũng chưa từng nói nửa câu thích anh vậy. Thẳng thắn về mặt hành động, lại kiêu ngạo về mặt ngôn ngữ.

Hai người cũng thấy chẳng sao, biết rõ suy nghĩ đối phương là đủ rồi, không cần nói ra.

Sau đó, có một ngày, công dụ dàng đến một buổi hội họp riêng tư, những người tham dự đều là bạn bè trong giới của anh, coi như là đã lâu không gặp. Một số người nghe thấy công dụ dàng đã có bạn, lập tức tò mò hỏi đối phương làm nghề gì, thuộc kiểu người nào, trông ra sa blah blah blah. Cứ thế, công dụ dàng thành trung tâm của cả đám người, hơi hết cách, có điều cũng không định giấu diếm, hào phóng nói với họ, rất có cảm giác đang khoe khoang vợ tôi siêu thể này thể này các người hâm mộ chưa hả, mọi người cũng nhao nhao tỏ vẻ anh cần bị ăn đấm.

Sau đó có người lảm chuyện hỏi, tính cách như vậy khó theo đuổi lắm nhỉ? Lúc trước tỏ tình sao vậy? Mua cái nhẫn bao nhiêu cara thế?

Lúc này công dụ dàng mới nghĩ ra, hình như mình còn nợ thụ nữ vương một chiếc nhẫn, hơn nữa lúc trước tỏ tình cũng không chính thức lắm nữa. Tuy thụ nữ vương không phải kiểu người sẽ để ý chuyện đó, có điều bản thân cũng coi như chồng người ta, không làm được chuyện đó thì thật sự không xứng lắm.

Công dụ dàng ngượng ngùng kể chuyện lúc đầu anh tỏ tình với thụ nữ vương ra sao, sau đó mọi người hét lên là đồ vô dụng, còn nói, cậu cứ thế là xong, không có hứa hẹn gì sao? Mẹ kiếp, coi chừng sau này người ta chạy cậu cũng không biết, chính thức thì vẫn tốt hơn.

Công dụ dàng gật gật đầu, ra vẻ cũng có lý.

Ngay lập tức, công dụ dàng bắt tay đi mua nhẫn.

Anh định cho thụ nữ vương một bất ngờ nên số đo ngón tay của thụ nữ vương cũng do anh lén đo lúc cậu ngủ.

Chiếc nhẫn khá giản dị, chỉ là một hình tròn, có ít hoa văn, đến kim cương cũng không có, nhưng có khắc chữ cái đầu của tên hai người, rất phổ biến. Thật ra, với cái bộ óc không có nhiều suy nghĩ lãng mạn lắm của công dụ dàng thì nghĩ đến chuyện khắc chữ cái đầu lên đã là không tệ rồi.

Sau đó, công dụ dàng tham khảo gợi ý bữa tối trong ánh nến của đám bạn, tự mình chuẩn bị một cái, trong nhà.

Đạo này thụ nữ vương bận chuyện công việc, vì đang phải chuẩn bị tài liệu cho một khách hàng nên cũng thật sự không để ý đến sự khác thường của công dụ dàng lắm.

Sau đó, chờ khi cậu nhận ra, đã là lúc ăn cơm rồi... Công dụ dàng tắt hết đèn, thấp mỗi nến.

Thụ nữ vương hỏi, hôm nay dây thần kinh nào của anh bị lệch vậy, lại còn làm thế này.

Công dụ dàng tự nói với mình, sau ngày hôm nay sẽ là cả tương lai, đừng để ý chút độc miệng của cậu ấy.

Thế là công dụ dàng cười nói, đừng nói vội, ném thử cơm tây anh nấu đã.

Bình thường đều là công dụ dàng nấu cơm nên không cần nói nhiều về tài nấu nướng của anh nữa, có điều đó cũng chỉ là mấy món gia đình, đây là lần đầu anh nấu thử cơm tây. Dù cho công dụ dàng chỉ có chút tài năng về mặt nấu nướng, nhưng thụ nữ vương ném một miếng thì nói, không ngờ anh biết làm chuyện này, cũng không tệ lắm.

Nghe lời khen ngợi, công dụ dàng rất vui vẻ, nói em thích là tốt rồi.

Thụ nữ vương cũng không hỏi nhiều, dù thấy lạ vì bữa tối trong ánh nến này, nhưng nghĩ gã này hẳn không dám làm gì mình nên cứ ăn đã rồi tính.

Sau đó, bữa cơm trôi qua rất... bình thường, ngoài mấy câu lúc đầu, sau đó bọn họ gần như không nói gì, vì không khí cũng đứng lăm... Nhìn thụ nữ vương ăn rất chăm chú, mấy lời công dụ dàng đã nghĩ kĩ cũng chỉ đến miệng rồi không nói ra được, thế nên anh chỉ biết uống rượu.

Ăn cơm xong, thụ nữ vương vào phòng làm việc tiếp, công dụ dàng thu dọn tàn cục.

Công dụ dàng thở dài một cái, cảm thấy bi ai vì bản thân “yêu mà không dám nói ra”, sau đó đi rửa bát.

Tầm hơn mười giờ, thụ nữ vương tắm xong, vẫn ngồi đọc tài liệu, có điều đã đổi từ phòng làm việc sang phòng ngủ.

Công dụ dàng nằm cạnh, trần trọc, khiến thụ nữ vương thấy hơi phiền.

Thụ nữ vương nói, anh buồn ngủ thì ngủ trước đi, em còn phải làm một lúc nữa.

Công dụ dàng đang thầm sám hối vì lúc ăn cơm tối đã không tỏ tình, cũng chưa đưa nhẫn, giờ nghe thấy thụ nữ vương nói chuyện với mình, liền nóng não thốt lên một câu anh yêu em.

Nói xong rồi thì sao có thể rút lại được, mà nếu đã nói rồi, dù không khí không đứng lăm không lăm, nhưng công dụ dàng vẫn làm cho xong, lấy nhẫn ra, dưới tình huống thụ nữ vương vẫn đang ngẩn ngơ vì câu anh vừa nói, đeo lên ngón áp út của thụ nữ vương.

Công dụ dàng nói, vốn định nói với em từ lúc ăn cơm, kết quả em ăn nghiêm túc quá, anh không nói ra được, đến cơ hội để đưa nhẫn cũng không có. Sau đó, anh muốn nói với em là...

Công dụ dàng hít một hơi thật sâu, ngẩng lên, nhìn vào mắt thụ nữ vương, dụ dàng và tình cảm gọi tên thụ nữ vương, anh nói: Anh yêu em.

Thụ nữ vương im lặng mấy giây, rút bàn tay công dụ dàng đang cầm lại, nói, chiếc nhẫn của anh đâu.

Công dụ dàng mỉm cười, đưa cái hộp vẫn còn một chiếc nhẫn khác cho thụ nữ vương. Dưới ánh mắt chăm chú của công dụ dàng, thụ nữ vương lấy chiếc nhẫn có khắc chữ cái đầu của tên hai người còn lại ra, đeo lên tay công dụ dàng.

Công dụ dàng nhìn chiếc nhẫn kia, cười ngây ngô, như thể nhẫn đó là thụ nữ vương mua cho anh vậy.

Thụ nữ vương vỗ mặt anh, nói, được rồi, anh nói xong rồi, nhẫn cũng đeo rồi, ngủ đi.

Công dụ dàng có cảm giác vừa bị tát một chậu nước lạnh... Giây phút hạnh phúc như vậy có cần phải nói một lời lạnh lùng như thế không? Thụ nữ vương còn không biết lãng mạn hơn anh!

Nhưng công dụ dàng vẫn ngoan ngoãn nằm xuống, dù sao mục đích đêm nay đã đạt được rồi, có thể có giấc mơ đẹp rồi.

Vì quá hạnh phúc quá sung sướng, công dụ dàng hơi khó ngủ, nhưng không dám trở mình vì sợ bị thụ nữ vương chế nhạo.

Sau đó, không biết đã qua bao lâu, anh thoáng nghe thấy tiếng thụ nữ vương buông tài liệu, tắt đèn ngủ, sau đó thụ nữ vương nhích lại gần, trong lúc nửa mê nửa tỉnh, công dụ dàng nghe thấy thụ nữ vương nói: Em cũng yêu anh.

Trong bóng tối, công dụ dàng cười rất tươi... Khó ngủ vân vân cũng không phải chuyện xấu nhỉ.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tro-ly-nu-vuong-la-cua-tong-giam-doc-cong-ty-ben-canh>